

[Finansministeren.]

munale indkomstskat fremtidig vil blive udskrevet på samme grundlag som statsindkomstskatten. Vedrørende de mange nye bestemmelser i statsskatteforslaget skal jeg iøvrigt henvide til såvel forslaget almindelige bemærkninger som bemærkningerne til de enkelte paragraffer og i det følgende kun nævne et par hovedpunkter.

Med det formål at nå frem til en bedre og mere ensartet ligning af indkomsten, og for den sags skyld også af formuen, er for det første bestemmelserne om værdiansættelsen af forbrug af egne varer og af en række formuegoder skærpet. Endvidere er oplysningspligten i det hele taget udvidet, og endelig er der givet ligningsmyndighederne bedre muligheder for at sikre, at al indkomst og formue, der skal medtages på selvangivelsen, også bliver det.

Den nugældende bestemmelse om offentliggørelse i statstidende af skattebesvigelser af mere alvorlig karakter er ikke medtaget i forslaget. Dette skyldes ikke, at man vil gå lempeligere frem i disse tilfælde, men udelukkende, at man i stedet i højere grad ønsker at benytte den bestående hjemmel til at rejse tiltale ved domstolene. Det må forekomme forkasteligt, at en skatteyder, som har gjort sig skyldig i grove skattebesvigelser, som hidtil kan opnå en ordning af sagen ved et såkaldt forlig.

Med hensyn til fradragene i indkomsten er i forslaget indarbejdet de nylig gennemførte fradrag vedrørende forsikringsudgifter, ligesom lønmodtagerfradrag fortsat skal ydes med 400 kr. Reglen om fradrag af de i indkomståret betalte skatter er ændret således, at kun den kommunale indkomstskat kan fradrages. Når fradragets retten er bibeholdt i dette tilfælde, skyldes det dels, at der fortsat vil være visse forskelle i den kommunale indkomstskat, som det vil være rimeligt at bøde på gennem en til fradragets retten svarende nedsættelse, særlig af statsindkomstskatten, dels at de ofte meget store kommunale ejendomsskatter fortsat vil kunne fradrages, hvorfor det vil kunne virke ubilligt, hvis den kommunale indkomstskat ikke også kan fradrages.

De nugældende fradrag for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere, der gradueres efter bopæl og indkomst, og for hustrus selverhverv er foreslået ophævet, men til

gængæld er indført et betydeligt højere såkaldt personfradrag. For statsindkomstbeskatningens vedkommende er dette fastsat til 2 500 kr. pr. person og altså 5 000 kr. for et ægtepar, medens det ved den kommunale indkomstbeskatning er fastsat til højst 1 500 kr. for enlige og altså højst 3 000 kr. for ægtepar. Ved denne sidste bestemmelse er der taget hensyn til, at en række kommuner med et meget lavt indkomstniveau vil have vanskeligt ved pludselig at overgå til et så højt fradrag, og at det i hvert fald vil være rimeligt at give mulighed for en jævnere overgang fra de nugældende regler.

De nugældende børnefradrag er foreslået ophævet, og børnetilskuddene er ændret således, at de ydes med samme beløb pr. barn uafhængigt af indkomsten. Under forudsætning af at det såkaldte mælketilskud kan bortfalde, er børnetilskuddet fastsat til 330 kr. i hovedstadsområdet, 300 kr. for provinsbyerne og 270 kr. i den øvrige del af landet. I forslaget om ydelse af børnetilskud er endvidere indarbejdet en moderskabsydelse på den måde, at børnetilskuddet i barnets første leveår ydes med det dobbelte beløb. Endelig er børnetilskuddet for enlige forsørgere foreslået forhøjet med 50 pct., og en forhøjelse på indtil 50 pct. ydes til børn i ægteskaber, hvor hustruen har indtægt ved selverhverv, i forhold til hustruindtægts størrelse.

Børnetilskuddet foreslås udbetalt til barnets moder og kan som hovedregel ikke tilbageholdes til dækning af forfalden skat. I tilfælde, hvor modtageren er i restance med mere end eet års skat, og det skønnes, at undladelse af at betale den forfaldne skat skyldes manglende vilje, kan modregning dog finde sted.

De skalaer, hvorefter indkomstskatterne udskrives, er stærkt forenklede. For det første foreslås som nævnt, at erhvervsskatten skal bortfalde. Det samme gælder med hensyn til den fælleskommunale indkomstskat, tillægsindkomstskatten og værneskatten. Tilbage bliver for over 90 pct. af skatteyderne med under en snes tusinde kroners indkomst kun to indkomstskatter — en til staten og en til kommunerne. Statsindkomstskatten foreslås for alle skatteydere udskrevet med 17 pct. af det beløb, der ligger ud over personfradraget — som før nævnt